

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: J. S., nar. X, bytem Š.
Právně zastoupený Mgr. Pavlem Škachem, advokátem se sídlem
Žižkova 1737/52, 301 00 Plzeň
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 2. 6. 2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2021, č. j.
MPSV-2021/82924-914 o příspěvek na péči

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 5. 2021, č. j. MPSV-2021/82924-914 a rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Plzni ze dne 9. 2. 2021 č. j. 13028/2021/PPA, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobce ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí 3 900 Kč na náhradu nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce Mgr. Pavla Škacha, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. **Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Plzni č. j. 13028/2021/PPA** ze dne 9. 2. 2021 byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči od června 2019. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že na základě návrhu na změnu výše příspěvku ze dne 7. 6. 2019 bylo provedeno sociální šetření v přirozeném sociálním prostředí žalobce a následně bylo provedeno posouzení stupně závislosti posudkovým lékařem OSSZ Plzeň-město. V posouzení stupně závislosti ze dne 29. 8. 2019 s platností od 7. 6. 2019 bylo stanoveno, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc v oblastech základních životních potřeb: tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. V posouzení stupně závislosti žalobce ze dne 1. 10. 2019 vypracovaném posudkovým lékařem OSSZ Plzeň-město s platností od 7. 6. 2019 bylo stanoveno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobce pomoc v oblasti základní životní potřeby péče o domácnost. V posouzení stupně závislosti žalobce ze dne 7. 2. 2020 vypracovaném posudkovým lékařem OSSZ Plzeň-sever s platností od 7. 6. 2019 bylo stanoveno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce potřebuje pomoc v oblastech základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost. V rozhodnutí byl zrekapitulován průběh dosavadního správního řízení. Z nového posouzení nároku na příspěvek na péči vyplynulo, že žalobce nelze považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť nepotřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc nebo dohled alespoň ve 3 oblastech základních životních potřeb.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce **odvolání**, jež bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto a rozhodnutí úřadu práce bylo potvrzeno. Rozhodnutí je odůvodněno tím, že žalobce podal dne 7. 6. 2019 u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň-město, návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Úřad práce provedl sociální šetření a Okresní správa sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen OSSZ) vypracovala dne 29. 8. 2019 posudek o zdravotním stavu se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Podle výroku a odůvodnění posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 1. 10. 2019 nejde o osobu, která se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních životních potřeb osobní aktivity a péče o domácnost, celkem tedy nezvládá 2 základní životní potřeby.
3. **Podle výroku a odůvodnění posudku OSSZ Plzeň-sever ze dne 7. 2. 2020** nejde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při základních životních potřebách osobní aktivity a péče o domácnost. Z moci úřední bylo na základě tohoto lékařského posouzení zahájeno správní řízení ve věci odejmutí příspěvku na péči.
4. Dne 8. 4. 2020 bylo Úřadem práce ČR – krajskou pobočkou v Plzni zastaveno řízení ve věci návrhu na změnu výše příspěvku na péči podaného dne 7. 6. 2019 z důvodu

překážky věci zahájené s ohledem na to, že zároveň probíhalo u Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen MPSV) řízení o odvolání ve věci posouzení nároku a výše příspěvku na péči zahájené z moci úřední v roce 2017. Žalobcem podané odvolání bylo MPSV zamítnuto a rozhodnutí úřadu práce bylo potvrzeno. V řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí byla rozsudkem zdejšího soudu č. j. 16 Ad 43/2020-34 ze dne 30. 11. 2020 obě rozhodnutí zrušena a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

5. Správní orgán prvního stupně poté návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči ze dne 7. 6. 2019 rozhodnutím č. j. 13028/2021/PPA ze dne 9. 2. 2021 zamítl s odůvodněním, že bylo provedeno sociální šetření, při němž se zjišťovala schopnost samostatného života žalobce v přirozeném sociálním prostředí. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek OSSZ Plzeň-město ze dne 1. 10. 2019 a posudek OSSZ Plzeň-sever ze dne 7. 2. 2020 s tím, že podle výroků posudků žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při základních životních potřebách: osobní aktivity a péče o domácnost.
6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, v němž uvedl diagnostický souhrn svých zdravotních obtíží a uvedl důvody pro nezvládání dalších základních životních potřeb: mobilita, orientace, komunikace, tělesná hygiena a péče o zdraví.
7. **V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV v Praze ze dne 13. 4. 2021**, podle něhož k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu starší 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, nebyla však neschopna zvládat alespoň tři nebo čtyři základní životní potřeby a potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost, s tím, že tento stav existoval i od 7. 6. 2019. Tento posudek zahrnoval zhodnocení průběhu onemocnění a funkčního postižení žalobce od úrazu od 7. 6. 2019 k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 9. 2. 2021. Posudková komise jednající dne 13. 4. 2021 považovala posudek vypracovaný dne 28. 1. 2021, jímž bylo zhodnoceno období od 7. 6. 2019 do dne jednání, tj. 28. 1. 2021 za platný s tím, že se jedná o komplexní, přesvědčivé a úplné zhodnocení duševních, smyslových, pohybových a tělesných funkcí žalobce a dopadu funkčního postižení na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby. K jednotlivým posuzovaným základním životním potřebám a stejně tak k námitkám žalobce se komise podrobně vyjádřila a k dispozici měla i znalecký posudek posudkového lékaře MUDr. V. L. ze dne 12. 7. 2020, dle něhož není žalobce schopen zvládat sedm základních životních potřeb, přičemž posudková komise v posudku ze dne 28. 1. 2021 zhodnotila podklady, z nichž vycházela a vyjádřila se k jednotlivým základním životním potřebám. Posudková komise k nově doloženým lékařským nálezům konstatovala, že nedokládají nové posudkově významné skutečnosti, které by od 7. 6. 2019 do data vydání napadeného rozhodnutí, tj. 9. 2. 2021 vedly ke změně posudkového závěru ze dne 28. 1. 2021 s tím, že nově diagnostikovaný syndrom spánkové apnoe s indikací k přetlakové léčbě nevede k nezvládání základních životních potřeb, a proto není ve věci příspěvku na péči posudkově významný.
8. **V posudkovém zhodnocení ze dne 28. 1. 2021** posudková komise mj. uvedla, že nejde o osobu starší 18 let věku, jež se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby a tento stav byl i od 24. 7. 2017. Žalobce není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopen zvládat 2 základní životní potřeby

a to osobní aktivity a péči o domácnost. Komise konstatovala zjištění při sociálním šetření ze dne 28. 6. 2019, obsah shromážděných podkladů a zhodnotila funkční dopad jeho zdravotního stavu na schopnost zvládat jednotlivé základní životní potřeby.

9. Žalovaný se v **napadeném rozhodnutí** zabýval a vypořádal s jednotlivými konkrétními námitkami žalobce a neshledal důvod pro požadavek na doplnění posudku PK MPSV ani ke změně napadeného rozhodnutí úřadu práce. Žalovaný poukázal v souvislosti se znaleckým posudkem č. j. KPH-88284-858/TČ-2016-030080 ze dne 26. 7. 2019 vypracovaným pro účely posouzení omezení nebo neschopnosti výdělečné činnosti a poklesu pracovní schopnosti, vzniku invalidity a určení stupně závislosti na v něm uvedený výčet pozměněných lékařských zpráv zaslaných žalobcem OSSZ Plzeň-město, jež vykazují zdravotní stav žalobce horší oproti stavu uvedenému v jejich originálním vyhotovení. Takto pozměněné lékařské zprávy pak byly způsobilé vyvolat u ošetřujících lékařů dojem o přítomnosti závažných poruch zdravotního stavu žalobce, což zřejmě vedlo k paradoxní situaci, kdy byla rozdílně posuzována závislost žalobce na pomoci jiné fyzické osoby. Z těchto důvodů, a nikoliv z důvodu zlepšení zdravotního stavu žalobce, byl v minulosti příspěvek na péči přiznán a vyplácen. Zdravotní stav žalobce se propastně nezměnil a nedokládají to ani objektivní lékařské zprávy. Posudková komise poukázala na to, že ve znaleckém posudku ze dne 26. 7. 2019 je uvedeno, že originály lékařských zpráv z provedených odborných vyšetření nemohly být důvodem přiznání příspěvku na péči jakéhokoli stupně. PK MPSV vycházela při posuzování stupně závislosti ke dni 7. 6. 2019 z objektivně prokázaných zdravotních postižení vyplývajících z nálezů a propouštěcích zpráv. K námitce žalobce týkající se osobní nepřítomnosti žalobce na jednání posudkové komise žalovaný uvedl, že dle vyjádření ve znaleckém posudku se žalobce z jednání vždy řádně omluvil, u žalovaného nebyla během správního řízení požadována osobní účast žalobce na jednání komise, přičemž dle ustálené judikatury přesvědčivost posudku není závislá na fyzické přítomnosti posuzované osoby na jednání posudkového orgánu. Konstatoval, že v řízení bylo provedeno sociální šetření v přirozeném sociálním prostředí žalobce a učiněná zjištění tak doplňují informace od praktického i odborných ošetřujících lékařů. Žalovaný zhodnotil posudky PK MPSV a nezjistil v nich žádné nesrovnalosti, s tím, že tyto obsahují závěry o funkčním dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce na jeho schopnosti zvládat základní životní potřeby. Posudkové závěry obsahují vysvětlení, jakým způsobem byly zhodnoceny veškeré posudkové podklady, které z nich byly považovány za relevantní a které za nadhodnocené. Při hodnocení schopností žalobce zvládat základní životní potřeby bylo posuzováno a srozumitelně uvedeno u všech základních životních potřeb, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah jeho duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základních životních potřeb. Žalovaný shromáždil podklady, jež jsou dle něj dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, vypracované posudky se vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami, doložené lékařské zprávy a nálezy byly důkladně prostudovány a posudkově zhodnoceny. Posudkové závěry ze dne 28. 1. 2021 a 13. 4. 2021 jako stěžejní důkazy považuje žalovaný za úplné, objektivní a přesvědčivé. Žalobce byl vyrozuměn o právu seznámit se s podklady rozhodnutí a uplatnit k nim výhrady. Odvoláním napadené rozhodnutí z uvedených důvodů žalovaný neshledal nepřezkoumatelným.

II.

Žaloba

10. Včasnou žalobou ze dne 2. 6. 2021 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání ve výroku uvedeného rozhodnutí žalovaného. V žalobě zrekapituloval dosavadní posudky vypracované v souvislosti s příspěvkem na péči. Uvedl, že pokud by PK a MPSV zjistily objektivně veškeré jeho obtíže, projevy a důsledky dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu plynoucí z obsahu spisu, nemohly by nikdy dospět k závěru, že je žalobce neschopen zvládat toliko 2 základní životní potřeby. Má za to, že je v jeho případě dána potřeba pomoci celkem přinejmenším při 7 životních potřebách. Nad rámec péče o domácnost a osobní aktivity uznané posudkem PK MPSV se jedná o mobilitu, schopnost orientace, komunikaci, tělesnou hygienu, péči o zdraví a uvedl konkrétní důvody, o které své přesvědčení opírá.
11. Žalobce dále namítal nesprávné právní posouzení zdravotního stavu žalobce vyplývající z nesprávného a neúplného zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Dále žalobce namítal nedostatky v odůvodnění a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že žalovaný nemůže nekriticky pomíjet důkazy a přebírat selektivně závěry jen některých posudků, aniž by se vypořádal s ostatními důkazy.
12. Za zásadní vadu při zpracování posudku považuje žalobce skutečnost, že nebyl posudkovou komisí osobně fyzicky vyšetřen, ačkoli opakovaně deklaroval svoji připravenost se jakémukoliv vyšetření podrobit, přičemž nebylo provedeno ani aktuální posouzení žalobce v jeho přirozeném prostředí. Konkretizoval důvody, proč považuje odůvodnění posudku za neúplné a nepřesvědčivé a navrhl, aby napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce ČR- krajské pobočky v Plzni dne 9. 2. 2021, č. j. 13028/2021/PPA zrušena a věc vrácena k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 30. 6. 2021 shrnul průběh správního řízení, uvedl, že žalobcem nově doložené lékařské nálezy byly při jednání dne 13. 4. 2021 prostudovány a bylo posudkovou komisí konstatováno, že nedokládají nové posudkově významné skutečnosti, jež by od 7. 6. 2019 do data vydání napadeného rozhodnutí vedly ke změně posudkového závěru přijatého při posouzení dne 28. 1. 2021, jež posudková komise považuje za platný. Odkázal na posudkové zhodnocení ze dne 28. 1. 2021 i přijaté závěry PK MPSV, s tím, že v posudkovém zhodnocení bylo při hodnocení schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby posuzováno a srozumitelně uvedeno u všech základních životních potřeb, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních tělesných a smyslových funkčních schopností žalobce dostatečný k pravidelnému zvládání základních životních potřeb. Bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení, vypracované posudky se vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami, doložené lékařské zprávy a nálezy byly důkladně prostudovány a posudkově zhodnoceny. Přijaté posudkové závěry ze dne 28. 1. 2021 a 13. 4. 2021 žalovaný považuje pro účely odvolacího řízení za úplné, objektivní a přesvědčivé. Žalobní námitky týkající se nedostatečného a nesprávného zjištění skutkového stavu, nesprávného právního posouzení a nezákonnosti řízení jsou shodné s odvolacími námitkami a byly vypořádány v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

IV.
Replika žalobce

14. Žalobce ve svém vyjádření z 21. 7. 2021 projevil souhlas s rozhodnutím věci bez jednání, přičemž předložil znalecký posudek MUDr. O. F. č. 11/1/2021 ze dne 11. 6. 2021 a znalecký posudek MUDr. J. P., Ph.D. ze dne 11. 7. 2021 č. 1/2021, přičemž následně soudu předložil posudek OSSZ Rokycany o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči ze dne 26. 7. 2021 ke dni 13. 5. 2021 a posudek OSSZ Rokycany o invaliditě ze dne 26. 7. 2021 ke dni 10. 1. 2021.
15. Uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se posudky PK MPSV vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami žalobce a že v posudkovém zhodnocení schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby bylo posuzováno a srozumitelně uvedeno, zda je rozsah jeho duševních mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání těchto potřeb. Uvedl, že desítkami lékařských zpráv a znaleckými posudky předloženými v rámci správního řízení bylo prokázáno, že trpí zdravotními obtížemi z několika lékařských oborů. Nejzávažnějšími přímými projevy (důsledky) jeho nepříznivého zdravotního stavu jsou četné a náhlé ztráty vědomí mající velmi rychlý nástup, s nekontrolovatelným pádem, spojené se zástavami dechu, masivnější hemoptýzou či zvracením, koncentrické zúžení zorného pole na 10 st. oboustranně a pokles centrální zrakové ostrosti na podkladě poruchy zrakové dráhy, případně zrakového centra, stav odpovídá praktické slepotě, levostranná hemiparéza (ochrnutí levostranných končetin), t. č. již středně těžkého stupně. Náhlá ztráta vědomí naprosto vylučuje účinné použití pomůcek (GPS SOS tlačítko s detektorem pádu), a proto je pomoc druhé osoby nezastupitelná. Přesto žalovaný dospěl k závěru, že žalobce je schopen zvládat uvedené životní potřeby bez pomoci druhé osoby, ač tento závěr nemá oporu v medicínské dokumentaci, právních předpisech a odporuje i rozumnému uvažování. Dále žalobce odkázal na závěry uvedené v jím předložených znaleckých posudcích ve vztahu ke zhodnocení zvládání jednotlivých životních potřeb.

V.
Posouzení věci soudem

16. Žalobce sice ve svém vyjádření uvedl, že souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, avšak soudu současně předložil nové důkazy uvedené v bodě 14. tohoto rozhodnutí.
17. Na rozdíl od žalobních bodů, které je žalobce povinen vymezit ve lhůtě pro podání žaloby, lze důkazní návrhy doplňovat i později (po lhůtě pro podání žaloby), vztahují-li se takové důkazy k prokázání tvrzení včas uplatněných v žalobě. Koncentrace vymezená v § 71 odst. 2 s.ř.s. se tedy na důkazní návrhy žalobce nevztahuje (rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2007, sp. zn. 4 Azs 176/2006 [1834/2009 Sb. NSS]).
18. Předložené znalecké posudky byly zpracovány MUDr. J. P., Ph.D. a MUDr. O. F., lékaři z oboru zdravotnictví, specializace urgentní medicína a zabývají se posouzením rizik vyplývajících ze zdravotního stavu žalobce z hlediska urgentní medicíny.

19. První posudek OSSZ Rokycany je posudkem o invaliditě žalobce ke dni 10. 1. 2021, druhý posudek OSSZ Rokycany se zabývá posouzením stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči ke dni 13. 5. 2021.
20. Dle § 52 s.ř.s. soud není návrhy důkazů bezpodmínečně vázán a není povinen provést v řízení všechny důkazy navržené účastníkem řízení. Předložené důkazy jsou, s ohledem na jejich obsah, pro projednávanou věc nadbytečné, neboť předložené znalecké posudky se zabývají posouzením zdravotního stavu žalobce z pohledu urgentní medicíny v souvislosti s opakovanými stavy bezvědomí, nutnými zásahy, opatřeními či postupy, jež zdravotní stav žalobce z pohledu urgentní medicíny vyžaduje, dále tím, zda je žalobce schopen zvládnout případné stavy bezprostředního ohrožení života bez pomoci jiné fyzické osoby se zohledněním možnosti využití běžně dostupných zdravotnických prostředků a pomůcek a prognózou dalšího vývoje zdravotního stavu žalobce. Posudek OSSZ Rokycany, jímž došlo k posouzení stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči, se vztahuje k období po vydání napadeného rozhodnutí a posudek OSSZ Rokycany se vztahuje k posouzení invalidity žalobce, pro jejíž přiznání platí jiná posudková kritéria než pro posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby. Pro rozhodnutí jsou proto soudu předložené důkazy irelevantní, a proto nadbytečné a nemohou vést k novým zjištěním v souvislosti s posouzením schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby. Z tohoto důvodu soud důkaz těmito posudky neprovedl.
21. Soud veškeré důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu. (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.)
22. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

VI.

Rozhodnutí soudu

23. Jak vyplývá ze shora uvedeného, žalovaný dospěl na základě provedených posudků k závěru, že žalobce potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: osobní aktivity a péče o domácnost. Dále dospěl k závěru, že ostatní základní životní potřeby, tj. mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví, zohlednit nelze, neboť jejich nezvládání nelze odůvodnit objektivně doloženou tíží funkční poruchy.
24. Ve věci je sporné, zda žalobce potřebuje pomoc jiné fyzické osoby i při zvládání výše uvedených základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Soud se proto nezabýval otázkou zvládnutí základní životní potřeby osobní aktivity a péče o domácnost, neboť nezvládnutí těchto potřeb je mezi stranami nesporné.
25. Z hlediska kritérií rozhodných pro otázku příspěvku na péči žalovaný vycházel z posudků OSSZ Plzeň-město ze dne 25. 9. 2017, 15. 11. 2017, 20. 2. 2018, posudků PK

MPSV Plzeň ze dne 21. 8. 2018, 19. 9. 2018, 17. 7. 2020, posudků OSSZ Plzeň-sever ze dne 7. 2. 2020, posudků PK MPSV Praha ze dne 28. 1. 2021, 13. 4. 2021, 17. 7. 2020, 28. 1. 2021 a ze dne 13. 4. 2021, ze znaleckého posudku ze dne 27. 6. 2019 zpracovaného pro účely PČR znaleckým kolektivem, ze znaleckého posudku MUDr. V. L. ze dne 12. 7. 2020, 12. 4. 2021 a obsáhlého množství lékařských zpráv uvedených v posudkovém zhodnocení.

26. Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby.
27. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
28. Podle § 9 odst. 4 zákona o sociálních službách zákona o sociálních službách při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby, přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
29. Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku
30. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách „při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.“
31. Dle § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb. se za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu.

32. Dle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. u osob, u nichž průběžně dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, trvá sledované období rozhodné pro posouzení závislosti zpravidla jeden rok, funkční schopnost zvládat základní životní potřebu se v takovém případě stanoví tak, aby odpovídala převažujícímu rozsahu schopností ve sledovaném období.
33. Dle § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
34. Žalobce namítal neúplnost ve zjišťování skutkového stavu, již spatřoval v tom, že jej PK MPSV nikdy osobně fyzicky nevyšetřila, neprovedla s ním pohovor a neprovedla aktuální posouzení v jeho bydlišti.
35. K námitce žalobce týkající se skutečnosti, že nebyl PK MPSV nikdy osobně fyzicky vyšetřen a nebyl s ním proveden pohovor, soud uvádí, že podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách správní orgán I. stupně při posuzování stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby pro účely přiznání příspěvku na péči vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře a z těchto podkladů vychází následně také odvolací správní orgán. Přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem, jež však neplatí bezvýjimečně. Nejvyšší správní soud se již v minulosti otázkou účasti posuzovaného na jednání posudkové komise zabýval ve svém rozsudku ze dne 14. 9. 2011, čj. 4 Ads 82/2011-44. V právní větě k tomuto rozsudku Nejvyšší správní soud shrnul, že *„přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu.“*
36. V dané věci se žalobce, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí i znaleckého posudku, z jednání vždy ze zdravotních důvodů omluvil, přičemž posudková komise před jednáním zaslala účastníkům informace týkající se posuzování zdravotního stavu a v protokolech o jednání bylo uvedeno, že podkladová dokumentace byla dostatečná pro projednání věci bez účasti žalobce a jeho zmocněnce, přičemž během správního řízení u žalovaného nebyla osobní účast žalobce na jednání posudkové komise žalobcem požadována a to ani poté, co měl možnost vyjádřit se k tomu, zda shledává pro rozhodnutí shromážděné podklady za dostačující. Námitku žalobce týkající se osobní neúčasti při posouzení jeho zdravotního stavu posudkovým lékařem proto soud neshledává důvodnou.
37. Oproti tomu provedení sociálního šetření v přirozeném sociálním šetření posuzované osoby pro účely posuzování stupně závislosti je předepsaným důkazem, který provádí

krajská pobočka úřadu práce (viz ust. § 25 zákona o sociálních službách). Pokud žalobce uvádí, že aktuální posouzení v jeho bydlišti PK MPSV neprovedla, pak s tímto soud souhlasí, avšak nejedná se o neúplnost ve zjišťování skutkového stavu s ohledem na to, že toto sociální šetření bylo provedeno dne 28. 6. 2019 krajskou pobočkou Úřadu práce za účasti žalobce a A. a V. S. Jak vyplývá ze záznamu z tohoto šetření, jeho předmětem bylo bezprostřední pozorování schopností žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby v jeho přirozeném domácím prostředí a zároveň byl se žalobcem veden rozhovor a o tomto byl proveden zápis. Ze závěrů šetření plyne, že lze důvodně předpokládat, že žalobce potřebuje pomoc druhé osoby, již mu zajišťuje pečující osoba, přičemž je zcela konkrétně popsáno, v jakém rozsahu žalobce zvládá jednotlivé základní životní potřeby. Ani námitku žalobce týkající se absence sociálního šetření v bydlišti žalobce proto soud neshledal důvodnou.

38. Další námitka žalobce spočívá v tom, že PK MPSV neuvádí konkrétní projevy jeho obtíží a rizika z nich plynoucí způsobem, který by umožňoval následné správné vyhodnocení životních potřeb, jež žalobce není schopen zvládat a v té souvislosti odkazuje na četné a náhlé ztráty vědomí. Ani s touto námitkou se soud neztotožňuje, neboť v posudkovém zhodnocení z 28. 1. 2021 jsou uvedeny a následně zhodnoceny konkrétní projevy obtíží žalobce vyplývající z jednotlivých lékařských zpráv ošetřujících lékařů různých oborů a je hodnocen jejich funkční dopad na schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby. Posudek se zároveň podrobně zabývá zjištěným pozměněním zpráv zasílaných žalobcem OSSZ Plzeň-město při vypracování znaleckého posudku z 30. 6. 2017 soudním znalcem MUDr. et. PhDr. L. H., jež vykazovaly horší zdravotní stav žalobce, než ve skutečnosti byl. Bylo zcela konkrétně rozebráno, jakým způsobem bylo z dokumentů předložených Policií ČR osvědčeno, že posuzovaný není v běžných denních aktivitách nijak významně omezen (viz str. 14 posudkového zhodnocení) s tím, že aktivity žalobce zdokladované např. videozáznamy pořízenými bez vědomí žalobce, jsou zcela neslučitelné nejen se zdravotním stavem popisovaným v pozměněných lékařských zprávách, ale i s podstatně mírnějším postižením vyplývajícím z původních (nepozměněných) nálezů. Dokumenty předložené Policií ČR zahrnují skryté záznamové dokumentace aktivit žalobce včetně jejich videozáznamů a dále zahrnují výslechy ošetřujících lékařů. Tito lékaři se konkrétně vyjádřili k nemožnosti provádění zjištěných aktivit žalobcem v případě, že by tvrzenými zdravotními obtížemi skutečně trpěl. Nesoulad žalobcem udávaných potíží a objektivních příznaků vyplývá i z jednotlivých, konkrétně v posudku uvedených vyšetření. Byl podrobně rozebrán vývoj zdravotního stavu žalobce, provedena analýza jím udávaných potíží, objektivních nálezů zjištěných při zobrazovacích vyšetřeních, videozáznamů provedených Policií ČR a z tohoto vyplynulo, že žalobce není v běžných denních aktivitách, jež byly skrytě monitorovány, nijak významně omezen, na veřejnosti se pohyboval bez doprovodu, řídil motorové vozidlo a normálně fungoval, což je doloženo konkrétními činnostmi žalobce. Zároveň byly konstatovány prokázané konkrétní zdravotní problémy žalobce a to, jakým způsobem se podílí či nepodílí na nezvládnutí posuzovaných základních životních potřeb. Z uvedeného byl vyvozen závěr, že tělesné, pohybové, duševní a smyslové funkce jsou dostatečné pro zvládnutí většiny posuzovaných základních životních potřeb a tento závěr byl dostačujícím způsobem odůvodněn.

39. Byly konkretizovány důvody, jež vedly k závěru o zásadním dlouhodobém omezení osobních aktivit a to přesto, že videozáznamy pořízené bez vědomí žalobce zachycující

jeho fungování na veřejnosti dokladovaly, že žalobce řadu aktivit zvládá s odůvodněním, že při hodnocení zvládání této životní potřeby bylo přihlédnuto k tomu, že žalobce má zákaz řízení motorových vozidel a nemůže vykonávat své zaměstnání. Zařazení péče o domácnost mezi nezvládané základní životní potřeby bylo shledáno hraničním a i tyto závěry byly odůvodněny. Posudek se zabýval i jednotlivým námitkami žalobce.

40. Další námitka žalobce spočívala v tom, že žalovaný nepředal PK MPSV k vypořádání skutečnosti a důkazy týkající se četných náhlých ztrát vědomí spojených s nekontrolovatelným pádem, zástavami dechu a masivnější hemoptýzou či zvracením a ani se s nimi sám nijak z hlediska zvládání životní potřeby péče o zdraví nevypořádal. Tato námitka je vyvrácena v posudku citovanými lékařskými zprávami, jež tyto obtíže zmiňují a popisují, konkrétně zprávami MUDr. J. M., dokumentací kardiologické ambulance Nemocnice Na Homolce, lékařskými zprávami MUDr. S., MUDr. J. F., Ph.D., Ch. klinikou FN v Plzni, znaleckým posudkem MUDr. Š. N. a MUDr. V. L.. Několika lékaři je konstatováno možné účelové jednání žalobce. Veškeré tyto zprávy byly předmětem posudkového zhodnocení.
41. K žalobcem tvrzené nutné dopomoci a dohledu jiné osoby při zvládání jednotlivých základních životních potřeb soud uvádí, že se ztotožňuje s kritériem žalovaného, že pro jejich posouzení není podstatné, zda žalobce provádí základní životní potřeby sám či nikoli, ale fakt, zda funkce pohybového aparátu, duševní a smyslové funkce a celkový zdravotní stav mu umožňují tyto základní životní potřeby zvládat v přijatelném standardu, tj. akceptovatelným alternativním způsobem a to i za pomoci běžně dostupných pomůcek, nebo předmětů denní potřeby či vybavení domácnosti či využití zdravotnického prostředku a zda omezené funkční schopnosti v rámci zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vedou k jejich trvalému každodennímu nezvládnutí. V té souvislosti soud odkazuje na výše uvedená ustanovení vyhlášky č. 505/2006 Sb. Z posouzení PK MPSV zahrnujícího zhodnocení rozsáhlé zdravotní dokumentace i znaleckých posudků vyplývají zdravotní problémy žalobce včetně toho, že u něj skutečně dochází k jím uváděným ztrátám vědomím a s tím spojeným zdravotním problémům, nicméně porucha funkčních schopností žalobce nedosahuje úrovně úplné či těžké poruchy, jež by mu bránila zvládnout sporné životní potřeby v přijatelném standardu a to po převažující dobu.
42. PK MPSV i žalovaný se zabývali schopností žalobce zvládat jednotlivé aktivity vymezené pro jednotlivé základní životní potřeby dle Přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. a řádně odůvodnili, z jakého důvodu považují schopnost zvládat základní životní potřebu mobility, orientace, komunikace, tělesné hygieny a péče o zdraví za zvládnutou. Soud se s jejich hodnocením a závěry v plném rozsahu ztotožňuje a na jejich odůvodnění odkazuje, neboť je zřejmé, že žalobce je schopen sporné základní životní potřeby mobilita, orientace, komunikace a tělesná hygiena v převažujícím rozsahu a po převažující období zvládat.
43. Byť nelze najisto ověřit žalobcem uváděnou četnost krátkodobých stavů bezvědomí, nelze pochybovat o tom, že k těmto stavům skutečně dochází. Soud se se zřetelem k této skutečnosti bez výhrad neztotožňuje s hodnocením schopnosti žalobce zvládat základní životní potřebu péče o zdraví, jež mj. zahrnuje schopnost rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc. Důvodem je, že využívání

zmiňovaných pomůcek, např. GPS SOS tlačítka s detektorem pádu, je pro rozpoznání blížícího se zdravotního problému, zde konkrétně náhlé ztráty vědomí spojené s výše uvedenými riziky bezprostředně ohrožujícími život žalobce, s velkou pravděpodobností neefektivní a jeho užitečnost pro případ vyhledání či přivolání pomoci v uvedeném případě je jen omezená. V případě náhlého bezvědomí žalobce spojeného s pádem a v důsledku něj možného poranění, zástavy dechu, hemoptýzy, zvracení, vdechnutí zvratků, atd., může být žalobce s velkou pravděpodobností bezprostředně ohrožen na životě a pomoc mu proto musí být poskytnuta bezodkladně. Pomůcky, jež může žalobce využívat a jež využívá, přitom tuto faktickou bezodkladnou pomoc, s ohledem na jejich funkci, charakter a formu využití nejsou schopny zajistit, neboť takovouto pomoc je schopna žalobci účinně poskytnout pouze jiná fyzická osoba. Kromě toho lze důvodně pochybovat o tom, že v případě náhlé ztráty vědomí by žalobce vůbec stihl a zvládl jejich funkci využít.

44. Zmíněná možnost používání přilby chránící hlavu před zraněním v případě pádu neřeší podstatu problému, neboť její používání je preventivním opatřením chránícím žalobce částečně před poraněním hlavy, nikoli však před poraněním částí těla nechráněných přilbou a dále např. před vdechnutím zvratků či před důsledky náhlé zástavy dechu. Navíc nelze pominout ani to, že nošení takové přilby při vykonávání celkové hygieny či po celou dobu nepřítomnosti druhé osoby, jež by žalobci mohla zajistit potřebnou pomoc, ani není reálné.
45. S ohledem na § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. a na písm. h) Přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. vymezující schopnosti zvládat základní životní potřebu péče o zdraví zahrnující i schopnost rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc, se tak soud neztotožňuje se závěrem, že základní životní potřebu péče o zdraví lze u žalobce považovat za zvládnutou. Soudu není v té souvislosti ani zřejmý důvod závěru žalovaného, že podstata věci vylučuje považovat péči o zdraví za nezvládanou pro absenci schopnosti rozpoznat zdravotní problém a zavolat pomoc.
46. Žalobcem vznesenou námitku nesprávného právního posouzení zdravotního stavu žalobce a z něj vyvozených právní závěrů proto soud považuje za důvodnou pouze v části týkající se posouzení schopnosti žalobce zvládat základní životní potřebu péče o zdraví.
47. Soud neshledává důvodnou námitku nedostatku odůvodnění a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť závěry žalovaného jsou řádně odůvodněny, je uvedeno, z jakých podkladů žalovaný vycházel a jakým způsobem je a z jakého důvodu hodnotil, přičemž z tohoto nevyplývá, že by žalovaný některé podklady pro rozhodnutí opomíjel či přebíral jejich závěry selektivně. V tomto směru soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah posudku PK MPSV, z něhož žalovaný při svém rozhodnutí vycházel a jenž zhodnocuje podklady, na základě nichž bylo provedeno posudkové zhodnocení, přičemž tyto zahrnují i zprávy a znalecké posudky, na něž žalobce odkazuje a je tak zřejmé, že žalovaný neopominul ani důkazy předložené žalobcem dne 29. 4. 2021 dokladující mj. událost ze dne 17. 4. 2021.
48. Soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že PK MPSV zjevně „protěžuje“ posudek PČR zpracovaný znaleckým kolektivem. Pokud na něj žalovaný odkazuje, pak tak činí zcela logicky, neboť několik lékařských zpráv poukazuje na možné účelové jednání

žalobce. Podklady, z nichž bylo při vypracování uvedeného posudku vycházeno, toto přitom tuto domněnku částečně prokazují, neboť zcela názorně popisují činnosti, jež byl žalobce zcela prokazatelně schopen bez problémů zvládat v běžném životě v případě, že byl na veřejnosti, mimo dohled posuzujících lékařů. V té souvislosti soud odkazuje např. na v lékařských zprávách opakovaně zmiňovanou bizarnost způsobu chůze žalobce, která je v rozporu s videozáznamy, jež byly jedním z podkladů pro vypracování uvedeného posudku, na nichž se žalobce pohybuje bez doprovodu, s normálním stereotypem chůze, bez známek ochrnutí.

49. Důvodná není ani námitka žalobce, že v odůvodnění posudku PK MPSV nejsou vůbec uvedeny závěry znaleckého posudku MUDr. L. svědčící ve prospěch žalobce. Jak jednoznačně vyplývá z obsahu posudkového zhodnocení, tento znalecký posudek byl jedním z podkladů, z nichž posudková komise vycházela a byť není učiněn hodnotící závěr výslovně ve vztahu ke všem jednotlivým podkladům, tedy i ve vztahu k tomuto konkrétnímu posudku, je zřejmé, že hodnotící závěr týkající se i tohoto podkladu proveden byl a to shrnující formou zahrnující zhodnocení všech provedených důkazů.
50. Soud neshledává důvodnou ani námitku neúplnosti a nepřesvědčivosti rozhodnutí žalovaného spočívající v nevypořádání se s tím, že žalovaný dospěl, oproti předchozím rozhodnutím, k odlišným závěrům. S tímto se žalovaný dostačujícím a přesvědčivým způsobem vypořádal na straně 13 a 14 napadeného rozhodnutí.
51. Z výše uvedeného vyplývá, že soud se se závěry žalovaného ztotožňuje, s výjimkou zhodnocení zvládání základní životní potřeby péče o zdraví, jež soud nepovažuje za úplné a přesvědčivé z důvodů uvedených výše. Z tohoto důvodu pak dospěl soud k závěru, že v části týkající se zhodnocení schopnosti zvládat základní životní potřebu péče o zdraví nedošlo k naplnění § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a posudek posudkové komise, z něhož žalovaný při svém rozhodnutí vycházel, není v tomto ohledu úplný a přesvědčivý. Z uvedeného důvodu dospěl soud k závěru, že žaloba je v této části důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil.
52. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto rozhodnutí s tím, že je na místě doplnit posudek PK MPSV tak, aby bylo zcela jasné, zda žalobce je či není schopen zvládat základní životní potřebu péče o zdraví, konkrétně v rozsahu týkající se schopnosti rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc. Po tomto doplnění pak bude žalovaný moci vydat ve věci nové rozhodnutí.
53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, když se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, proto mu soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznal náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Náklady řízení žalobce, jenž byl v řízení zastoupen advokátem, v celkové výši 3 900 Kč představují odměnu advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „vyhláška“) ve výši 3.000 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč (příprava převzetí zastoupení, sepsání žaloby a vyjádření ze dne 21. 7.2021) podle § 7 bod 3 ve spojení s § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky, dále tři režijní paušály po 300 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, tedy celkem 900 Kč. Zástupce žalobce není plátcem DPH. Lhůta k plnění byla stanovena do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Pavla Škacha, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 29. 10. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně